

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Homiliarius (Lectionarius) - Cod. Aug. perg. 16

[S.l.], [11. Jh.]

Beatus Gregorius papa: Homilie zu der Evangelienlesung: de die sancto
pentecosten

[urn:nbn:de:bsz:31-6697](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-6697)

nem quem audistis non est
meus. sed eius qui misit me
patris. et reliquos.

**OMELIA LE
CTIONIS EIUS
DEO. BEATI
GREGORII P P
DE DIE SCO PEN
TECOSTEN.**

LIBER

FRATRES CARISSIMI
euangelicae uerba lectionis
sub breuitate transcurrere
ut post diutius liceat in con
templatione tantae sollem
nitatis immorari. Hodie
namq. sps scs repentino so
nitu super discipulos uenit.
mentesq. carnalium in sui
amore permutauit. Et
foris apparentibus linguis
igneis. intus facta sunt cor

da flammantia. Quia dum
dm in ignis uisione suscipi
unt. per amorem sua uiter
exarserunt. Ipse namq. scs
sps. amor est. Unde et io
hannes dicit. Ds caritas est.
Qui ergo mente integra dm
desiderat. profecto iam habet
quem amat. Neque enim
quisquam posset dm diligere
sicum quem diligit non ha
beret. Sed ecce unusquisq.
um requiritur an diligit
dm. Tota fiducia et secura
mente respondet. diligo.
In ipso autem lectionis exordio
audistis quod ueritas dixit.
Siquis diligit me. sermone
meum seruabit. Probatio
ergo dilectionis. exhibitio
est operis. Hinc in epistola
sua isdem iohannes dicit.
Qui dicit quia diligo dm. et
mandata eius non custodit

mendax est. Vere enim di-
ligimus. si et mandata eius
obseruamus. et anris nos uo-
luptatibus coartamus. Na-
qui adhuc per illicita deside-
ria diffluit. profecto dñm
non amat. quia eiusua uo-
luptate contradicit. Et
pater meus diliget eum. et
ad eum ueniemus. et mansi-
onem apud eum faciemus.
Pensate fratres karissimi.
quanta sit ista sollempnitas
habere in cordis hospicio ad-
uentum dñi. Certe si domū
uram quisquam diues ac prae-
potens amicus intraret. Omni-
festinantia domus tota mun-
daretur. nequid fortasse
esset quod oculos amici in-
trantis offenderet. Tergat
ergo sordes prauis operis. qui-
dō praeparat domum men-
tis. Sed uidete quid ueritas

dicat. Ueniemus. et mansio-
nem apud eum faciemus.
In quorundam et enim corda
uenit. et mansionem non fa-
cit. quia per conpunctionē
quidem dñi respectum perci-
piunt. sed temptationis tem-
pore. hoc ipsum quod con-
puncti fuerant obliuiscunt.
Sicq. ad perpetranda peccata
redeunt. ac si haec minime
planxissent. Qui ergo dñm
uere diligit. qui eius man-
data custodit. in eius corde
dñs. et uenit et mansionem
facit. Quia sic eum diuinita-
tis amor penetrat. Ut ab hoc
amore temptationis tempo-
re non recedat. Ille ergo
uere amat. cuius uidelicet
mentem delectatio praua
ex consensu non superat.
Nam tanto quisq. a superno
amore disiungitur. quanto

inferius delectatur. Unde
 & adhuc subditur. Quoniam
 diligit me. sermones meos
 non seruat. Ad uosmetipsos
 ergo fratres karissimi. Intra
 sus redite. si deum uere amatis
 exquirite. Ne tamen ali
 quis sibi credat. quicquid
 sibi animus sine operis atte
 statione responderit. De di
 lectione conditoris. lingua.
 mens et uita requiratur.
 Numquam est dei amor otiosus.
 Operatur etenim magna si est.
 Si ergo operari renuit. amor
 non est. Et sermonem quem
 audistis non est meus. sed dei
 qui misit me patris. Scitis
 fratres karissimi. quia ipse
 qui loquitur unigenitus fili
 us. uerbum patris est. et
 quia ^{ad} se ipsum loquitur. ideo
 sermo quem loquitur filius
 non est filii. sed patris. quia

ipse filius uerbum est patris.
 Haec locutus sum uobis apud
 uos manens. Quando non
 maneret apud eos. qui ascen
 surus caelum promittit dicens.
 Ecce ego uobiscum sum omnib.
 diebus usque ad consummatio
 nem saeculi. Sed uerbum
 incarnatum. et manet et re
 cedit. Recedit corpore.
 manet diuinitate. Apud
 eos ergo tunc mansisse se per
 hibet. quia qui inuisibili
 semper potestate praerac.
 Corporali iam uisione recede
 bat. Paraclytus autem spiritus
 quem mittet pater in nomine
 meo. ille uos docebit omnia.
 et suggeret uobis omnia que
 cumque dixero uobis. Nostis
 plurimi fratres mei quod grae
 ca locutione paraclytus. La
 tina aduocatus dicitur. uel
 consolator. Qui ideo aduo

catus dicitur. quia pro errore
delinquentium apud iusticiam
patris interuenit. Qui uni
us substantiae cum patre
& filio exorare pro delin
quentibus perhibetur. quia
eos quos repleuerit. exoran
tes facit. Unde et paulus
dicit. Ipse enim sp̄s postu
lat pro nobis gemitibus
inenarrabilibus. Minor
enim est qui postulat. quam
qui postulatur. Quomodo
ergo sp̄s postulare dicitur
qui minor non est. Sed
ipse sp̄s postulat. quia ad
postulandum eos quos re
pleuerit inflammat. Con
solator autem isdem sp̄s
uocatur. quia de peccati
perpetratione macerantibus.
dum spem ueniae praepa
rat. Ab afflictione tristitiae
mentem leuat. De quo

recte promittitur. Ipse uos
docebit omnia. Quia nisi
isdem sp̄s cordi adsit audien
tis. otiosus est sermo doctoris.
Nemo ergo docenti homini
tribuat. quod ex ore docen
tis intellegit. Quia nisi
intus sit quid doceat. docto
ris lingua exterius in uacu
um laborat. Ecce unam
loquentis uocem omnes pa
riter audistis. Nec tamen
pariter sensum audita
e uocis percepistis. Cum ergo
uox dispar non sit. cur in
cordibus uris. dispar est uo
cis intellegentia. nisi quia
per hoc quod uox loquen
tis communiter ammonet.
Est magister interior. qui
de uocis intellegentia
quosdam specialiter docet.
De hac unctione sp̄s. rursus
per iohannem dicitur.

Sicut unctio eius docec nos
 de omnibus. Per uocem ergo
 non instruitur. quando mens
 per spm non ungitur. Sed
 cur ista de doctrina hominum
 loquimur. quando et ipse
 conditor. non ad eruditionem
 hominis loquitur. si eadem
 homini per unctionem sps
 non loquatur. Certe Cain
 priusquam fratricidium
 opere perpetrare. audiuit.
 Peccasti. quiesce. Sed quia
 culpis suis exigentibus. uoce
 est ammonitus non unctione.
 audire di uerba potuit. sed
 seruire contempsit. Requ
 rendum uero nobis est. cur
 de eodem spū dicatur. sug
 geret uobis omnia. cum
 suggerere esse soleat mino
 ris. Sed quia suggerere
 aliquando dicimus submi
 nistrare. Inuisibilis sps sug

² peruenientib. do.

gerere dicitur. non quod no
 bis scientiam ab imo inferat
 sed ab oculto. Pacem relin
 quo uobis. pacem meam do
 uobis. Hic relinquo. illic
 do. Sequentibus relinquo. ²

Ecce fratres karissimi uerba
 sacrae lectionis sub breuitate
 discussimus. nunc in contem
 platione tantae festiuitatis
 animum transferamus.

Sed quia cum lectione euange
 lica. uobis est etiam actuum
 apostolorum lectio recitata.
 Ex ea ergo aliquid in usum
 nrae contemplationis traham.

Audistis etenim quia sps scs
 super discipulos in igneis lin
 guis apparuit. Omniumq.
 linguarum scientiam dedit.
 Quid scilicet hoc miraculo de
 signans. nisi quod scā eccle
 sia eodem spū repleta. om
 nium gentium erat uoce lo

In oct
 pene

cutura. Qui uero contra
dñm turrim aedificare cona-
tisunt. communionem uni-
us linguae perdididerunt.

II In his autem qui dñm humili-
ter metuebant. linguae
omnes unitae sunt. Hic
ergo humilitas uirtutem
meruit. illic superbia con-
fusionem. Sed quaerendu
nobis est. Cur sc̄s sp̄s patri
& filio coaeternus in igne
apparuit. Cur in igne simul
et linguis. Cur aliquando
in columba. aliquando
uero in igne monstratur.

III Cur super unigenitum filiū
apparuit in columbae spe-
cie. et super discipulos in
igne. Ita ut neq. super dñm
ueniret in igne. neq. super
discipulos monstraretur
in columba. Per quattuor
itaq. haec quae proposuim.

soluendo redeamus. Patri
namq. et filio coaeternus sp̄s
in igne monstratur. quia
incorporatus et ineffabilis
atq. inuisibilis ignis est dñs.

Quia attestante paulo. dñs
ignis consumens est. **III** Os
quippe ignis dicitur. quia
per hunc peccatorum rubigo
consumitur. De hoc igne
ueritas dicit. Ignem ueni
mittere in terram. et quid
uolo nisi ut ardeat. Terra
enim uocata sunt corda ter-
rena. Quae dum semper infi-
mas in se cogitationes conge-
runt. a malignis spiritibus
conculcantur. Sed ignem
dñs in terram mittit. cum
afflatus sc̄i sp̄s cor carnaliū
inflammatur. Terra itaq. ac-
cenditur. cum cor carnale
in suis prius uoluptatibus
frigidum. relinquit concu-

puscentias praesentis saeculi
et ardet per amorem dī.

Bene ergo in igne apparuit
sp̄s. quia ab omni corde quod
replet. torporem frigoris
excutit. et hoc in desiderio
suae aeternitatis accendit.

In igneis autem linguis mon
stratus est. quia isdem sp̄s
coaeternus est filio. et habet
cognitionem maximam lin
gua cum uerbo. Uerbum
quippe patris filius. & quia
una est sp̄s et uerbi substan
tia. isdem sp̄s monstrari debu
it in lingua. Uel certe quia
per linguam procedit uerbu.
In linguis apparuit sp̄s.

Quia quisquis scō sp̄u tangitur.
dī uerbum id est unigenitū
filium confiteatur. Et negare
dī uerbum non ualet. qui
iam scī sp̄s linguam habet.
Uel certe in linguis igneis ap

paruit sp̄s. quia omnes quos
repleuerit. ardentem pariter
et eloquentes facit. Linguas
igneas doctores habent.
Quia dum dīm amando prae
dicant. corda audientium
inflammant. Nam et otio
sus sermo est doctoris. si prae
bere non ualet incendium
amoris. hoc doctrinae in
cendium ab ipso ueritatis
ore conceperant quid dicebant.

Nonne cor nrm ardens erat in
nobis. cum loqueretur in uia
et aperiret nobis scripturas.

Ex audito quippe sermone
in ardescit animus. torporis
frigus recedit. Fit mens in
superno desiderio anxia. a con
cupiscentiis terrenis aliena.

Amor uerus qui hanc repleue
rit. in fletibus cruciat. sed
dum tali ardore cruciatur.
ipsis suis cruciatibus pascitur.

VII

VIII

Audire ei libet praecepta cae-
lestia. et quot mandatis in-
struitur. quasi tot facibus
inflammatur. Et quae tor-
pebat prius per desideria.
ardet postmodum per uerba.
Unde bene per moysen dicitur.
In dextera eius ignea lex.
S in istra quippe reprobi. qui
et ad sinistram ponendi sunt.
O xtera autem dei. appellantur
electi. In dextera ergo dei. lex
ignea est. quia electi man-
data caelestia nequaquam
frigido corde audiunt. sed
ad haec amoris intimi facibus.
Inardescunt. Sermo ad au-
rem ducitur. et mens coram
sibi met irata. ex interna
dulcedinis flamma concre-
mat. In columba uero spiritus
et igne monstratus est. quia
omnes quos repleuerit. sim-
plices et ardentes facit.

Simplices puritate. ardentes
aemulatione. Neque etenim
placet deo. aut simplicitas sine
zelo. aut zelus sine simplici-
tate. Hinc ipsa ueritas dicit.
Estote prudentes sicut serpen-
tes. et simplices sicut columbae.
Qua in re notandum est. quod
discipulos suos. nec de columba
sine serpente. nec de serpente
sine columba uoluit dominus am-
monere. Quatenus et colum-
bae simplicitatem astutia ser-
pentis accenderet. et serpentis
astutiam. columbae simplici-
tas temperaret. Hinc pau-
lus ait. Nolite pueri effici sen-
sibus. Ecce prudentiam ser-
pentis audiui. Nunc de
simplicitate columbae mo-
neamur. sed malicia paru-
li estote. Hinc de beato iob
dicitur. Erat uir simplex &
rectus. Quae est autem rectitu-

do sine simplicitate. aut que
 simplicitas sine rectitudine.
 Quia ergo et rectitudinem do-
 cet iste sp̄s et simplicitatem.
 Et in igne monstrari debuit.
 Et incolumba. quatenus om-
 ne cor quod eius gratia tan-
 gitur. et mansuetudinis leni-
 tate tranquillum. et zelo
 iusticie accensum fiat. Ad
 extremum uero quaerendu-
 cur in ipso redemptore nro
 mediatore dī et hominum
 per columbam apparuit. In
 discipulis uero per ignem.
 Certe unigenitus filius. iudex
 est generis humani. sed quis
 eius iusticiam ferret. si prius
 quam nos per mansuetudinē
 colligeret. culpas nr̄as per
 zelum rectitudinis examina-
 re uoluisset. Homo ergo p
 hominibus factus. mitem se
 hominibus praebuit. nolu-

it peccatores ferire. sed colligi-
 gere. Prius uoluit mansue-
 te corrigere. ut haberet quos
 postmodum in iudicio salua-
 ret. Incolumba ergo appa-
 rere super eum debuit. sp̄s.
 qui non ueniebat ut peccata
 iam per zelum percuteret.
 sed adhuc per mansuetudi-
 nem toleraret. At contra
 super discipulos in igne de-
 buit sēs sp̄s demonstrari. ut
 hi qui erant simpliciter ho-
 mines atq. ideo peccatores.
 eos contra semet ipsos sp̄s
 feruor accenderet. et pec-
 cata quibus dī per mansue-
 tudinem parceret. ipsi in se
 per poenitentiam punirent.
 Nec ipsi quippe esse poterant
 sine peccato qui adhaerebant
 caelesti magisterio. Iohanne
 attestante qui ait. Si dix-
 rimus quia peccatum non

habemus. nos ipsos seducim.
et ueritas in nobis non est.
In igne ergo uenit in hominibus.
in columba uero apparuit
in domino. quia peccata nostra que
per dominum permansuetudinem
tolerat. nos per zelum recti-
tudinis debemus caute con-
spicere. et ardore semper poe-
nitentiae cremare. Igitur
per columbam spiritus in redem-
ptore monstratus est. per
ignem uero in hominibus.
quia quanto nostri iudicis fa-
cta est seueritas temperata
tanto erga se debet fieri nostra
infirmitas accensa. Quattu-
or ergo propositionum ex-
pleta ratione ad dona eiusdem
spiritus contemplanda transcamus.
De isto quippe spiritu scriptum est.
Spiritus eius ornauit caelos. Orna-
menta enim caelorum sunt
uirtutes praedicantium.

Quae uidelicet ornamenta
paulus enumerat dicens.
Alii datur per spiritum sermo sapi-
entiae. Alii sermo scientiae
secundum eundem spiritum.
Alteri fides in eodem spiritu. Alii
gratia sanitatum in uno spiritu.
Alii operatio uirtutum. Alii
prophactia. Alii discretio spiri-
tuum. Alii generalium linguarum.
Alii interpretatio sermonum.
Haec autem omnia operatur
unus atque idem spiritus. diuidens
singulis prout uult. Quot
ergo bonae sunt praedicantium.
Tot sunt ornamenta caelorum.
hinc rursus scriptum est. Uer-
bo domini caeli firmati sunt. et
spiritu oris eius. Omnis uirtus
eorum. Uerbum enim domini.
filius est patris. Sed eosdem
caelos uidelicet sanctos aposto-
los. ut tota simul trinitas
ostendatur operata. repente

de sc̄i sp̄s diuinitate adiuu-
 gitur. Et sp̄s oris eius omnis
 uirtus eorum. Celorum igitur
 uirtus de sp̄s sumpta est.
 quia mundi huius potestati-
 bus contraire non presume-
 rent. nisi eos sc̄i sp̄s fortitudo
 solidasset. Quales namque
 doctores sc̄ae ecclesiae ante
 aduentum huius sp̄s fuerint
 scimus. Et post aduentum il-
 lius cuius fortitudinis sint
 facti conspicimus. Certe iste
 ipse pastor ecclesiae ad cuius
 sacratissimum corpus sedem
 quantae debilitatis. quan-
 taeq. formidinis ante aduen-
 tum sp̄s fuerit. ancilla ostia-
 na requisita dicat. Una enī
 mulieris uoce percussus. dū
 mori timuit. uitam negauit.
 Et pensandum. quia compre-
 hensum petrus negauit in
 terra. quem suspensus latro

est confessus in cruce. Sed uir
 iste tantae formidinis. qua-
 lis post aduentum sp̄s existat
 audiamus. Fit conuentus
 magistratus atq. seniorum
 caesis denuntiatur a apostolis
 ne in nomine ih̄u loqui debe-
 ant. petrus magna auctori-
 tate respondit. Oboedire
 oportet dō magis quam ho-
 minibus. Et rursus. si uultū
 est in conspectu dī uos potius
 audire quam dīm. iudicate.
 Non enim possumus quae uidi-
 mus et audiimus non loqui.
 Et illi quidem ibant gauden-
 tes a conspectu concilii. quō
 digni habiti sunt pronomi-
 ne ih̄u contumelias pati.
 Ecce gaudet petrus in uerbe-
 ribus. qui ante in uerbis time-
 bat. Et qui prius ancillae
 uocem requisitus timuit.
 post aduentum sp̄s sc̄i. uires

principum cesus praemittit.
Libet oculos fidei in uirtute
opificis huus atcollere. atq.
sparsim patres testamenti
noui ac ueteris considerare
Ecce apertis eisdem oculis fi
dei claud. amos. danihelē
petrum paulum matheum
intueor. Et si iste sps qua
lis sit artifex considerare
uolo. sed in ipsa mea consi
deratione deficio. Implet
namq. cytharedum puerū
et psalmistam facit. Implet
pastorem armentarium si
comoros uellicantem. et
prophaetam facit. Implet
abstinentem puerum. et
iudicem senum facit. Im
plet piscatorem et praedi
catorē facit. Implet
persecutorē et doctore
gentium facit. Implet pu
blicanum et euangelistam

facit. O qualis est artifex
iste sps. nulla ad discendum
mora agitur. in omne quod
uoluerit mox cum tetige
rit mentem docet. Solūq.
tetigisse docuisse est. Nā
humanum animum subito
ut illustrat. immutat. ab
negat hunc hunc repente
quod erat. exhibet repente
quod non erat. Pensemus
scos praedicatores nros qua
les hodierna die repperit.
quales fecit. Certe qui in
uno conclau pro iudaeo
rum metu residebant. na
tuitatis suae singuli lingua
nouerant. et tamen nec ea
ipsa lingua quam nouerant
aperte xpm loqui praesu
mebant. Uenit sps. et in
ore eos per diuersitatem
linguarum docuit. In men
te autem ex auctoritate

roborauit. Coeperunt &
 in aliena xpm eloqui. qui
 de illo prius et in sua lingua
 metuebant. Inflammatum
 et enim cor dispexit tormen-
 ta corporis. quae ante me-
 tuebat. uicit uim carnalis
 formidinis praec amore con-
 ditoris. Et qui prius suis ad-
 uersariis succumbebant for-
 midine. iam praecerant au-
 ctoritate. Qui ergo in tan-
 ta celsitudinis culmen
 erexit. quid aliud dixerim
 nisi quod mentes terreno-
 rum hominum caelum fecit.
 Pensate fratres karissimi. post in-
 carnationem unigeniti filii
 qualis hodierna sollemnitas
 de aduentu spiritus sancti. Sicut
 enim illa. ita quoque & haec
 est honorabilis. In illa quip-
 pe deus in se permanens semet-
 ipsum creauit hominem.

in ista uero homines ueniente
 de super suscepunt deum.
 In illa deus naturaliter factus est
 homo. in ista homines facti
 sunt per adoptionem dei.
 Si ergo remanere carnales in
 morte nolumus. hunc fratres
 karissimi uiuificantem spiritum
 amemus. Sed quia caro spiritum
 nescit. dicat fortasse carna-
 li cogitatione apud se aliquis
 Quomodo diligere ualeo que
 ignoro. Haec et nos concedi-
 mus. quia mens inuisibilis.
 intenta. uidere nescit inuisi-
 bilem. Nulla enim nisi uisi-
 bilia cogitat. eaque et cum non
 agit. eorum imagines in-
 trorsus trahit. Dumque in
 imaginibus corporeis iacet.
 surgere ad incorporea non ualeat.
 Unde fit ut tanto deterius cre-
 atorem nesciat. quanto in
 cogitatione sua familiarius

corpoream creaturam portat
Sed cum dñm uidere non pos-
sumus. habemus aliquid qđ
agamus. unde iter fiat quo
ad eum nr̄ae intelligentiae
oculus ueniat. Certe quē
in se uidere nullomodo uale-
mus. hunc in se uisus uidere
iam possumus. Quos dum
mira conspiciamus agere. Cer-
tum nobis fit. in eorum men-
tibus dñm habitare. In re autē
incorporea. a rebus corpora-
libus usum trahamus. Nemo
etenim nr̄m orientem clare
solem. in spheram illius inten-
dendo ualet conspiciere. quia
tensi in eis radius oculi reuerbe-
rantur. Sed sole illustratos
montes aspiciamus. Et quia iam
sol ortus est uidemus. Quia
ergo solem iusticiae in se ipso
uidere non possumus. illu-
stratos montes claritate illi

us uideamus. scōs uidelicet
apostolos. qui uirtutibus
emicant. miraculis coruscant.
quos nati solis claritas p̄fudit.
Et cum in se ipso sit inuisibilis
per eos nobis quasi per illu-
stratos montes se uisibilem
praebuit. Uirtus enim diui-
nitatis in se. quasi sol in celo.
uirtus diuinitatis in hominib.
sol in terra. Solem ergo iusti-
ciae intueamur in terra. quē
uidere non possumus in caelo.
Ut dum in offenso pede operis
per hunc in terra gradimur.
ad intuendum illum quan-
doq. oculos et in caelum leuem.
Sed in offenso pede iter nr̄m in
terra agitur. si dñs a proxim
integra mente diligatur.
Nec dñs enim uere sine pximo.
Nec pximus uere diligitur
sine dō. Hinc est quod sicut
in alio sermone iam diximus

isdem sp̄s secundo legitur dis-
 cipulis datus prius ad nō in
 terra degente. postmodum
 ad nō caelo praesidente. In
 terra quippe ut diligatur
 pximus. Et caelo uero. ut dili-
 gatur d̄s. Sed cur prius in
 terra. postmodum et caelo
 nisi quod patenter datur
 Intellegi quia iuxta iohan-
 nis uocem. qui fr̄m non dili-
 git quem uidet. d̄m quem
 non uidet quomodo potest
 diligere. Diligamus fr̄s.
 Amemus eum qui iuxta nos.
 Ut peruenire ualeamus ad
 amorem illius qui sup nos est.
 Meditetur mens in pximo. qd̄
 exhibeat dō. Ut perfecte me-
 reatur in dō gaudere cū pximo.
 Tunc ad illam supernae fre-
 quentiae laeticiam perueni-
 mus. de qua nunc sc̄i sp̄s pign̄
 accipimus. Ad istum finem

toto amore tendamus. In quo
 sine fine laetabimur. Ibi
 supernorum ciuium societas
 sc̄a. Ibi sollemnitas certa.
 Ibi requiessecura. Ibiq. pax
 uera. quae nobis iam non re-
 linquitur. sed datur. Per
 om̄m n̄m ih̄m xp̄m qui uiuit
 et regnat cum patre d̄s. In uni-
 tate sp̄s sc̄i. Per omnia sc̄la
 saeculorum amen

INNATALE
SCI IOHAN-
NIS BAPT̄:
SERMO BEATI
MAXIMI EPI.
SOLLEMNITA-
TES NOBIS OI-
UERSORUM MARTY-
RUM FRATRES KARISSI-
MI. uitae praesentis occasus.